UUTISET

Maaseudun Tulevaisuus on siitä hyvä foorumi, että sen levikki on niin laaja. **MATIKKATÄTI ALLI HUOVINEN**

Lukijat kirittävät lehdentekijöitä

Moni tärkeä uutinen jäisi tekemättä ilman lukijoilta tullutta vihjettä.

Lukijat ovat Maaseudun Tulevaisuuden toimitukselle keskeinen tietolähde uutisaiheiden hankinnassa.

Tärkeät uutiset saavat usein alkunsa arjen havainnoista.

Kun yksittäisiä havaintoja aletaan penkoa, ne paljastuvat ilmiöksi, jota ei ole aiemmin huomattu.

MT julkaisee lukijoiden lähettämiä mielipiteitä ja kuvia sekä paperilehdessä että verkkosivuillaan.

Joka kolmas kirjoitus julkaistaan

Yleisönosasto, joka on yleensä sivulla 4, on yksi lehden luetuimmista osastoista.

Keskustelu käy toisinaan niin kuumana, etteivät kaikki kommentit ole julkaisukelpoisia. Toki palstalla myös kiitetään ja kannustetaan muita kirjoittajia.

Yhtä totuutta ei keskusteluissa välttämättä löydetä. Kiistelytyjä aiheita ovat muun muassa luopujien ja jatkajien sopuisa yhteiselo maatilalla, lomituskysymykset sekä opillisesti oikea hakkuutapa metsissä.

Vuonna 2012 Lukijalta-palstalla julkaistiin lähes 800 pidempää kirjoitusta ja noin 2 000 tekstiviestiä. Tarjonnan runsaudesta johtuen palstatila riittää vain noin joka kolmannen tarjotun jutun julkaisemiseen.

Vierasyliöitä taas saapuu toimitukseen sen verran tasaiseen tahtiin, että lähes kaikki asiantuntijakirjoitukset päätyvät muutaman viikon kuluessa lehden sivulle 2.

Kommentteja verkon uutisiin

Jos omaa mielipidettään ei saa läpi painetussa lehdessä, uutisaiheita on mahdollista kommentoida verkossa.

Kesäkuusta lähtien lukijat ovat voineet kommentoida kaikkia MT:n verkkosivuilla julkaistuja uutisia. Aikaisemmin kommentointimahdollisuus avattiin vain osaan niistä.

Kipakimmista kommenteista tehdään kooste kerran viikossa Lukijalta-sivulle. Esimerkiksi lannanlevityksen rajoitukset poikivat syksyllä runsaasti verkkokeskustelua.

Marraskuusta lähtien MT:llä on ollut myös Facebook-sivut, jossa lukijat voivat kertoa mielipiteensä lehden jutuista.

Lukijat mukaan kuvien ottamiseen

Päivän kuvia ovat perinteisesti ottaneet lehden omat kuvaajat ja toimittajat. Satunnaisesti kuvaehdotuksia on tullut myös lukijoilta.

Usein sopivista kuvista on kuitenkin ollut huutava pula.

Niinpä viime helmikuussa perustettiin sähköpostiosoite lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi ja lukijoilta alettiin kerätä valokuvia entistä järjestelmällisemmin.

Kuvia tarjoavien joukko on kasvanut vähitellen. Nykyisin toimitukseen saapuu parikymmentä valokuvaa viikossa.

JUSSI MARTIKAINEN
HELI VIRTANEN

Satunnainen toisinajattelija jälkiviisastelee

”Sitä kun tulee tarpeeksi vanhaksi, on tällainen satunnainen toisinajattelija”, **Erkki Vähämaa** sanoo.

Puhelimeen Vuokatissa vastaava Vähämaa kirjoittaa Maaseudun Tulevaisuuteen yliöitä eli asiantuntija-artikkeleita.

Tekstiä tulee esimerkiksi kuntien itsehallinnosta, Kiinasta, Kainuun mallista ja Saksan taloudesta. Aiheet tulevat koetusta elämästä.

Sotkamo maailmankartalle

Vaasassa syntynyt Vähämaa teki työuransa Kainuussa. 19 vuotta meni Kajaanin kaupunginarkkitehtina.

”Sitten harhauduin kunniakkaalta arkkitehdin uralta kunnanjohtajaksi.”

Paikkana oli Sotkamo ja vuosi 1994. Vähämaa mietti, miten Sotkamon saisi maailmankartalle. Vastaus: pienillä teoilla. Oli pesäpalloa, nuorten talviolympialaiset, Katinkulta, **Teemu Selänteen** nuorten jääkiekkoleiri.

”Nyt Talvivaara on hämmentänyt tietenkin kokonaisuutta”, Vähämaa sanoo.

Qatarista seuraavaksi

Sotkamosta Vähämaa lähti Kajaanin kunnanjohtajaksi. Saksassa hän on touhunnut vuodesta 1996, Kiinassa vuodesta 2006 lähtien.

Tätä nykyä hän vie Kiinaan ja Qatariin Kajaanin puhelinosuuskunnan Iscom-firman Mirella-etähoivajärjestelmää.

MISKA PUUMALA

Erkki Vähämaa laatii yliöitä kirjoittamisen ilosta.

”Qatarista en ole vielä innostunut kirjoittamaan, mutta kohta innostun. Qatarilaiset ovat olleet rutiköyhiä paimentolaisia, nyt he ovat maailman rikkaimpia.”

Kirjoittamisen ilosta

Vähämaa ei kirjoita muihin lehtiin kuin Maaseudun Tulevaisuuteen. Yliöitä syntyy kirjoittamisen ilosta.

”Ne on satunnaisen toisinajattelijan pohdintoja tai jälkiviisausharhoja, tai miten sen kauniisti sanoisi.”

Pellervon valtuuskunnan puheenjohtajana hän kiersi maata esiintymässä.

”Yritän pitää itsekritiikin tasoa, etteivät ne rupea luulemaan, että nyt se on tullut vanhuudenhöperöksi”, Vähämaa naurahtaa.

”Olen ollut varsin hiljaa Kainuussa. En halua täällä ihmisiä ärsyttää, olen joskus ärsyttänyt ihan tarpeeksi.”

Sivistys huippuosaamista

Vuonna 2009 eläkkeelle jäänyt, maailman tapahtumia aktiivisesti seuraava Vähämaa toivoo Suomen osaavan tänä vuonna olla kriittinen EU:n ja Euroopan suhteen.

Vähämaa on huolissaan osaamisen ylläpitämisestä. Oulun yliopiston opettajankoulutus loppuu Kajaanissa ensi kesänä.

”Olemme Euroopan ja maailman mittakaavassa aika sivistynyttä porukkaa, vaikka sitä ei uskoisikaan. Toivon, että Suomi pysyy eurooppalaisena sivistysvaltiona.”

”Sivistys on edullisinta huippuosaamista, mitä voimme lapsillemme tarjota.”

PAULA TAIPALE

KIMMO HAIMI

Matti Myllyniemi tapasi hiihtää työmatkansa Espoon Leppävaarasta Helsingin Itä-Pasilaan. Nyt hän nauttii ”kokopäiväisen kuntoilijan” virastaan.

Kokopäiväinen kuntoilija ehtii myös keskustella verkossa

ESPOO (MT)
Metsänhoitaja **Matti Myllyniemi** Espoosta tunnetaan aktiivisena MT:n verkkosivujen metsäuutisten kommentaattorina. Huolellisesti muotoillut mielipiteet eivät hänen harmikseen ole kuitenkaan poikineet jatkokeskustelua.

Myllyniemi toivoo yhteiskuntaan nykyistä virkeämpää keskustelua metsänhoidon tilasta.

”Metsätieteen professorit ovat nykyisin niin hiljaisia, että rivimiehen täytyy älähtää”, Myllyniemi toteaa keinutuolistaan.

Uudenmaan elykeskuksen ylitarkastajan virasta vuonna 2011 eläkkeelle jäänyt ilmakuvaekspertti ei pidä kynttilää vakan alla.

”Opetan, minkä osaan.”

Veroluokitus vahvimmin hallussa

Erityisen hyvin Myllyniemi osaa metsien veroluokituksen, sillä hän teki sen parissa seitsemän vuotta töitä Maanmittauslaitoksella.

Myllyniemi suree edelleen, että pinta-alan verotuksesta siirryttiin puunmyyntitulojen verotukseen.

”Pinta-alaverolla ohjattiin pitämään huolta edes perusmetsänhoidosta eli taimikonhoidosta, nuorten metsien harvennuksista ja sitten myös metsän uudistamisesta ajallaan. Myyntiverossa taas helposti vältetään ylimääräisiä kuluja eikä omatoimisestikaan tehdä metsänhoitotöitä”, hän kirjoitti toukokuussa lukijan mielipidekirjoituksen kommenttikenttään.

Tilasi MT:n eläkepäivien iloksi

Myllyniemi on lukenut Maaseudun Tulevaisuutta säännöllisesti töissä, mutta eläkepäiviä varten hän tilasi printtilehden kotiinsa.

Erityisesti metsätoimittaja **Juha ”Koltta” Aaltoilan** kolumnit ovat houkutelleet syventymään lehden antiin.

Myllyniemi on Aaltoilan kanssa pitkälti samoilla linjoilla metsänhoidon nykytilasta. Häntä huolestuttaa metsänomistajien eläköityminen ja kaupungistuminen sekä kaikenlainen laiskistuminen.

Myllyniemen kommentit ovat joskus pidempiä kuin itse uutinen tai kolumni.

Metsänhoitajan leveä hymy hyytyy hetkeksi, kun hän kuulee, että Aaltoila jäi juuri eläkkeelle.

Se, poikivatko nuoremman polven metsätoimittajien kirjoitukset Myllyniemeltä yhtä analyyttisiä kommentteja, jää nähtäväksi.

SUVI NIEMI

PEKKA FALI

Alli Huovisen mukaan matematiikkaan voi jäädä koukkuun vain, jos on sinnikäs.

Matikkatäti muokkaa asenteita positiivisiksi

Kuka on valtakunnan virallinen matikkatäti?

No tietenkin oululainen **Alli Huovinen**. Tokkopa kukaan muu lähettää lehtien yleisönosastoille kirjoituksia, joissa kirjoittajan titteliksi on merkitty matikkatäti.

Alun perin Savosta kotoisin oleva Huovinen on tehnyt työuransa lehtorina Oulun yliopiston matemaattisten tieteiden laitoksella. Yliopistolla on vielä työnurkkaus, mutta eläkkeelle jäämisen jälkeen aikaa on riittänyt myös kirjoittamiseen.

Kirjoituksissaan Huovinen käsittelee asioita ja ilmiöitä, joita ei olisi olemassa ilman matemaatikkoja. Ja asioita ja ilmiöitähän riittää!

”Maaseudun Tulevaisuus on siitä hyvä foorumi, että sen levikki on niin laaja. Kirjoitukset ovat poikineet palautetta muun muassa insinööreiltä.”

Perusteet jäävät turhan heikoiksi

Huovisen mielestä ihmisten asenteet matematiikkaa kohtaan ovat turhan negatiivisia.

Joulukuun alkupuolella julkaistiin tutkimus, jonka mukaan vain kuusi prosenttia kahdeksasluokkalaisista on sitoutuneita matematiikan opetukseen.

Huovinen uskoo, että innottomuuden syy on heikoiksi jääneissä matematiikan perusteissa. ”Edes murtoluvuilla ei osata laskea. Jos ei ymmärrä niitä, ei voi kiinnostua matematiikasta.”

Yläkoulun opettajat joutuvat oppitunneilla kertaamaan alakoulun oppimäärää, ja lukion opettajien työaika kuluu yläkoulussa opetettujen asioiden kertaamiseen.

”Perusta pitäisi saada kuntoon alaluokilta lähtien. Matematiikka vaatii sinnikkyyttä, ennen kuin siihen voi jäädä koukkuun.”

Oppiaineiden rajat ylittävää opetusta

Matikkatäti toivoo, että koulut lisäisivät oppiaineiden rajat ylittävää opetusta. Matematiikka voisi olla luonteva osa monien eri aineiden opetusta – esimerkiksi musiikin.

”Kiinnostuin musiikista sen teorian kautta. Sen jälkeen lauloin jopa kuorossa”, Huovinen kertoo.

Kuvaamataidossakin on matematiikkaa

”Ja kuvaamataidossakin on matematiikkaa”, Huovinen toteaa.

”Kerran onnistuin tekemään geometrian avulla siedettävän piirustuksen. Sain sillä jopa palkinnon pitäjän kilpailussa. Seiskan oppilaasta tulikin kympin oppilas”, hän naurahtaa.

HELI VIRTANEN

Päivän kuvat syntyvät luontoretkillä

Välillä sopivaa Päivän kuvaa lehden kakkossivulle ei tahdo millään löytyä.

Usein silloin tilanteen pelastaa **Matti Hietala**, harrastajavalokuvaaja Vaasasta. Hietala lähettää luontokuvia tarjolle tasaiseen tahtiin. Vuonna 2012 lehdessä julkaistiin peräti yhdeksän hänen ottamaansa kuvaa.

Kouluajoista lähtien valokuvaamista harrastanut Hietala jäi eläkkeelle seitsemän vuotta sitten. Siitä lähtien päivät ovat kuluneet luonnossa liikkuen. Ja kun luonnossa kulkee kameran kanssa, kuviakin kertyy vauhdilla.

”Tuttava ehdotti, että voisin hyödyntää luontokuvia jotenkin – mitä sitten tarkoittikaan – olin nimittäin pitänyt näyttelyitä vanhainkodeissa jo ennenkin.”

Hietala alkoi kuitenkin tuttavansa innostamana lähettää kuvia sanomalehtiin, jotta entistä suurempi yleisö pääsisi näkemään ne. Ja onnistuneet kuvathan otetaan lehdissä ilolla vastaan.

Hidas hiihtäjä

Hietala ei suunnittele valokuviensa aiheita etukäteen. Vaimo saattaa aamulla vinkata, että nyt ulkona on satanut kauniisti lunta puiden oksille. Silloin Hietala lähtee ulos kuvaamaan, usein suksilla.

”Toiset hiihtävät ohitse. Minä menen hissun kissun ja mietin samalla, miten maisemasta saa taulumaisen otoksen. Kun siinä onnistuu, tulee hyvä mieli.”

JOHANNES TERVO

Matti Hietalan lempipaikka on Bragen museo Vaasan Hietalahdessa.

Saako Hietala palautetta lehdessä julkaistuista kuvistaan?

”Aika vähän täällä Vaasassa luetaan Maaseudun Tulevaisuutta. Mutta Lohtajalla, mistä olen kotoisin, monet tulevat kertomaan, että ovat taas nähneet ottamani kuvan lehdessä.”

HELI VIRTANEN